

RUGĂCIUNEA DUPĂ MODELUL SANCTUARULUI

UN GHID PENTRU STUDIU ȘI RUGĂCIUNE UNITĂ

Rugăciunea după modelul Sanctuarului

*Un ghid pentru studiu
și rugăciune unită*

Cum a început totul

Când aveam unsprezece ani, părinții mei au participat la o strajă de dimineață condusă de un frate pastor. Întâlnirea a început de la ora trei dimineața și a durat până pe la șapte sau opt. Acele câteva ore de studiu biblic și rugăciune au marcat un moment important în viața familiei noastre.

Îmi aduc aminte de entuziasmul cu care tata s-a întors acasă și a povestit fraților din biserică despre ceea ce a auzit acolo. Pentru prima dată, spunea el, a înțeles planul de mântuire și ceea ce Domnul Hristos făcuse pentru el. Doctrinile, care înainte păreau fără nicio legătură între ele, acum erau pline de sens, toate având locul lor în marele plan de mântuire.

Ai mei au început să conducă astfel de străji de dimineață la noi acasă. Vineri seara, frați și surori din biserică dormeau la noi, iar în Sabat dimineață ne adunam devreme pentru studiu și rugăciune unită. La sfârșitul acestor întâlniri, fețele tuturor radiau de bucurie și era o atmosferă plină de pace. Chiar și la micul dejun, toți erau liniștiți, dar fericiți, de parcă nu ar fi vrut să întrerupă acea atmosferă solemnă și plină de bucurie.

La biserică, frații povesteau și celorlalți despre întâlniri, iar sâmbătă seară se adunau alți oameni la noi acasă pentru încă o dimineață de rugăciune. Lucrul acesta s-a repetat de mai multe ori timp de câteva săptămâni. A fost începutul unei treziri spirituale în biserica noastră.

Comunitatea noastră fusese despărțită în două tabere din cauza unui conflict foarte mare—un conflict care durase ani de zile și pe care nici chiar delegați trimiși de Uniune nu reușiseră să-l rezolve. La început, doar cei dintr-o tabără veneau la întâlniri. Încet, însă, au început să vină și din tabăra cealaltă.

Ca printr-o minune, zidurile de dezpărțire au început să fie dărâmate de rugăciunile stăruitoare, înălțate din inimă. Erau lacrimi și îmbrățișări autentice. Frații au putut să-și spele iarăși picioarele. Diferențele, tensiunile și ranchiuna au dispărut precum roua la ivirea razelor calde ale soarelui.

Acea experiență a fost o pregustare a binecuvântării pe care Dumnezeu dorește s-o reverse la vremea sfârșitului. Adevăratele redeșteptări și reforme întotdeauna au avut loc ca rezultat al studierii Sfințelor Scripturi și al comuniunii cu Dumnezeu.

Există putere în adevărurile simple ale Cuvântului lui Dumnezeu. Am asistat la multe întâlniri de rugăciune, însă ocaziile cele mai binecuvântate au fost atunci când rugăciunea a fost împletită cu studiul Bibliei.

Acest material poate fi parcurs individual sau în grup, păstrând în minte următoarele principii:

- O adevărată redeșteptare se va baza întotdeauna pe Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia.
- Cuvântul lui Dumnezeu inspiră rugăciunile noastre.
- Atunci când ne rugăm, Duhul Sfânt are ocazia să lucreze în inimile noastre, să imprime adevărul biblic și să aducă pocăință.
- Orele de dimineață sunt de obicei cele mai prielnice pentru o astfel de întâlnire. Atunci mintea este liniștită și neafectată de alergarea și tumultul zilei.
- Rugăciunea pe modelul sanctuarului nu este o experiență mistică, care să ne transpună conștiința în afara realității înconjurătoare. Scopul acestui model de rugăciune este unul didactic: o înțelegere mai clară a planului de mântuire și o parcuregere, în timp scurt și la o scară foarte mică, a unui proces care în realitate durează o viață întreagă.
- Atunci când dragostea lui Dumnezeu este înțeleasă la nivelul inimii, sensibilitățile amorțite ale oamenilor vor fi trezite. Nu ar

trebui condamnate plânsul sau exprimările spontane de laudă. Participanții ar trebui să se simtă liberi să-și exprime trăirile și emoțiile de pocăință, dragoste, pace, bucurie, sau povară sufletească pentru cei pentru care mijlocesc.

- Trebuie să ne ferim, însă, de a face din trezirea emoțiilor scopul principal al întâlnirilor de rugăciune sau criteriul pentru evaluarea succesului unei întâlniri. Unii oameni vor manifesta trăiri și emoții mai puternice decât alții. Acest lucru nu reflectă în mod necesar spiritualitatea lor și ar trebui să ne ferim să judecăm starea unui om în fața lui Dumnezeu după emoțiile pe care le trăiește pe moment. Nimeni nu ar trebui să se simtă vinovat pentru că s-a rugat pentru Duhul Sfânt și nu a primit o anumită trăire sau emoție specială. Adevăratul test pentru primirea Duhului Sfânt nu sunt emoțiile, ci o viață schimbată.

„Când slujitorii lui Dumnezeu se roagă pentru Duhul Său și pentru binecuvântarea Sa, uneori aceasta vine imediat, dar nu întotdeauna este revărsată pe loc. În astfel de momente, nu vă lăsați pradă slăbiciunii. Prindeți-vă strâns, prin credință, de făgăduința că va veni. Puneți-vă toată încrederea în Dumnezeu și, de cele mai multe ori, binecuvântarea aceea va veni atunci când aveți cel mai mult nevoie, iar atunci când le prezentați celor necredincioși adevărul, ajutorul lui Dumnezeu va veni pe neașteptate și veți fi făcuți în stare să roștiți Cuvântul cu putere și în mod clar.” *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 124.2 (121.2)

Dorința și rugăciunea mea este ca acest material să fie o binecuvântare pentru cât mai mulți, să ne apropie mai mult unii de alții și de Mântuitorul, Cel care a dăruit totul pentru noi și așteaptă cu nerăbdare să ne ia la Sine ca fiind ai Săi.

Raquel V.

Rugăciunea după modelul sanctuarului

Ignoranța aduce întuneric și confuzie. Gândurile noastre sunt confuze, iar acest lucru aduce întuneric în mintea noastră.

Iov 37:19

Învăță-ne ce trebuie să spunem; căci nu putem să așezăm ideile în ordine din cauza întunericului. (tradus din spaniolă, Versiunea Reina-Valera 1960)

Chiar și creștinii experimentează întunericul și confuzia. Psalmistul Asaf era confuz când privea prosperitatea celor răi și viața grea a copiilor lui Dumnezeu:

Psalmii 73:1-17

1 Da, bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei cu inima curată!
2 Totuși era să mi se îndoie piciorul și era să-mi alunece pașii!
3 Căci mă uitam cu jind la cei nesocotiți când vedeam fericirea celor răi.
4 Într-adevăr, nimic nu-i tulbură până la moarte și trupul le este încărcat de grăsime.
5 N-au parte de suferințele omenești și nu sunt loviți ca ceilalți oameni.
6 De aceea, mândria le slujește ca salbă și asuprirea este haina care-i învelește.

7 Li se bulbucă ochii de grăsime și au mai mult decât le-ar dori inima.
8 Râd și vorbesc cu răutate de asuprire: vorbesc de sus,
9 își înalță gura până la ceruri și limba le cutreieră pământul.
10 De aceea, aleargă lumea la ei, îngHITE apă din plin,
11 și zice: „Ce ar putea să știe Dumnezeu și ce ar putea să cunoască Cel Preaînalt?”
12 Așa sunt cei răi: totdeauna fericiți și își măresc bogățiile.
13 Degeaba dar mi-am curățit eu inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție,
14 căci în fiecare zi sunt lovit și în toate diminețile sunt pedepsit.
15 Dacă aș zice: „Vreau să vorbesc ca ei”, iată că n-aș fi credincios neamului copiilor Tăi.
16 M-am gândit la aceste lucruri ca să le pricep, dar zadarnică mi-a fost truda,
17* **Până când am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu:**
atunci am înțeles sfârșitul lor. (*traducerea Fidela)

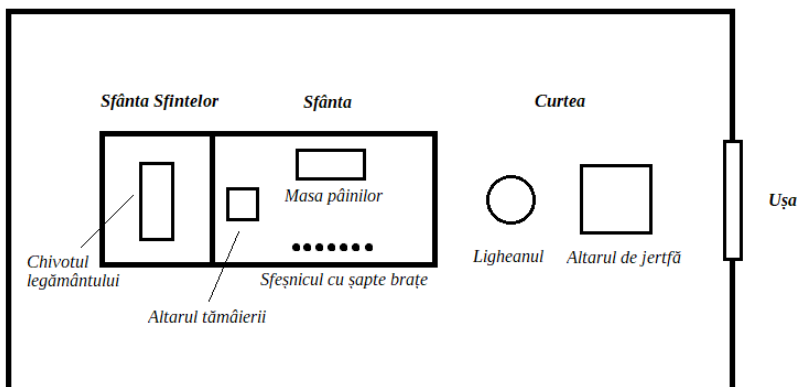
Când a intrat în sanctuarul lui Dumnezeu, a găsit răspunsuri la toate întrebările sale. Mesajul Sanctuarului aduce claritate. Acest mesaj ne arată calea către Dumnezeu.

Psalm 77:13 (Fidela)

Calea ta, Dumnezeule, este în sanctuar, cine este un Dumnezeu atât de mare ca Dumnezeul nostru?

O cale nouă și vie

Sanctuarul este o structură foarte simplă:

Deasupra scaunului milei din Locul Preasfânt era slava Shekinah, care indica prezența lui Dumnezeu. Înainte de cădere, omul era cu Dumnezeu. „Adam și Eva aveau posibilitatea comunicării cu Făcătorul lor fără nici o perdea despărțitoare între ei” (PP 50.3).

Când omul a căzut, el a pierdut slava lui Dumnezeu și s-a îndepărtat de El. Toți oamenii pierduți sunt în afara sanctuarului, în afara curții.

Romani 3:23

Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

Romani 6:23

Fiindcă plata păcatului este moartea [...]

Ezechiel 33:11

Spune-le: ‘Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului. [...]

Dumnezeu nu l-a lăsat pe om să piară. El l-a iubit pe om atât de mult, încât a venit personal ca să-L răscumpere. Hristos era una cu Tatăl, stând pe tron în Locul Preasfânt. El a părăsit cerul și a luat trup omenesc, pentru a putea deschide o cale nouă și vie pentru cei păcătoși:

Evrei 10:19-20

19 Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul Preasfânt

20 **pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o El**, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său,

Isus a călătorit tot drumul de la Locul Preasfânt la Ușă.

- El a părăsit tronul Tatălui Său (**Locul Preasfânt**)
- El a luat trup omenesc (**Perdeua**, vezi Evrei 10:19,20)
- A trăit o viață sfântă, plină de Duhul Sfânt, studiu biblic, rugăciune și slujire pentru alții (**Locul Sfânt**)
- A fost botezat (**Ligheanul**)
- A murit pe cruce (**Altarul de jertfă**)
- El a devenit singura cale pentru mântuire (**Ușa**, vezi Ioan 10:7,9; 14:6).

Hristos a deschis o „cale nouă și vie” pentru noi. Drumul nostru înapoi la Dumnezeu începe la ușă. Această călătorie înapoi la Dumnezeu este împărțită în trei etape principale:

- Îndreptățirea sau justificarea (**Altarul de jertfă, Ligheanul**)
- Sfințirea (**Locul Sfânt**)
- Proslăvirea sau glorificarea (**Locul Preasfânt**)

Romani 6:22

Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu [*îndreptățirea*], aveți ca rod sfințirea [*sfințirea*], iar ca sfârșit: viața veșnică [*glorificarea*].

Scrieri timpurii, p. 78

Am visat că văd un templu către care mergeau grupuri mari de oameni. La sfârșitul timpului, nu vor fi salvați decât aceia care se vor refugia în acel templu. Toți cei care vor rămâne afară vor fi pierduți pentru totdeauna. Mulțimile de afară, care mergeau pe drumurile lor diverse, râdeau și-i ridiculizau pe cei care intrau în templu și le spuneau că acest plan, menit să le ofere siguranța, era o amăgire abilă, că, de fapt, nu exista nici o primejdie pe care să fie nevoie s-o evite. Ba încă au mai pus mâna și pe unii pentru a-i opri să se grăbească între pereții adăpostului.

Temându-mă să nu fiu luată în râs și batjocorită, m-am gândit că ar fi cel mai bine să aștept până ce mulțimea avea să se

risipească sau până când aş fi putut intra fără a fi observată de ei. Numărul acestora creştea însă în loc să scadă şi, temându-mă să nu ajung prea târziu, mi-am părăsit căminul în grabă şi mi-am croit drum prin mulţime. În nerăbdarea mea de a ajunge la templu, nu am băgat în seamă şi nici nu m-am ocupat de mulţimile care mă înconjurau. Intrând în clădire, am văzut că templul acela peste măsură de încăpător se sprijinea pe un singur stâlp imens şi de acesta era legat un Miel groaznic de mutilat şi sângerând. Părea că noi, cei care eram prezenţi, ştiam că acest Miel fusese sfâşiat şi zdrobit în locul nostru. Toţi cei care intră în templu trebuie să vină înaintea Lui şi să-şi mărturisească păcatele.

Sanctuarul—un instrument pentru evanghelizare

Fiecare persoană de pe pământ se află undeva în această călătorie. Poate întâlnim oameni care nu au interese religioase, care se află în afara uşii. Pe alţii îi găsim cucerii de dragostea lui Hristos, la altar. Poate îi întâlnim luptându-se cu predarea, la lighean, sau slujindu-L pe Dumnezeu cu bucurie în Locul Sfânt. Sanctuarul ne ajută să ne evaluăm corect şi să vedem unde avem „lacune” în experienţa noastră spirituală.

Când ne întâlnim cu o persoană cu scopul de a-i vesti Evanghelia, noi trebuie să identificăm unde se află ea în această călătorie, pentru a o putea ajuta cu următorul pas. De exemplu, este inutil să încercăm să convingem pe cineva să accepte Sabatul (cele zece porunci din Locul Preasfânt) dacă nu a înţeles încă dragostea personală a lui Hristos pentru el (Altarul) şi nu şi-a predat viaţa Lui (Ligheanul).

Sanctuarul este un instrument de diagnostic, ca să-i putem ajuta pe alții. Dacă știm unde se află aceștia, putem afla care este următorul lor pas, nevoia lor imediată, pentru a avansa în călătoria lor către Dumnezeu.

Sanctuarul în „Calea către Hristos”

Deși cartea *Calea către Hristos* nu face nicio referire la sanctuar, ea este scrisă după modelul Sanctuarului.

Altarul

Capitolul 1—Iubirea lui Dumnezeu față de om

Capitolul 2—Păcătosul are nevoie de Hristos

Capitolul 3—Pocăința

Capitolul 4—Mărturisirea păcatelor

Ligheanul

Capitolul 5—Consacrarea

Capitolul 6—Credința și acceptarea

Capitolul 7—Dovada adevăratei ucenicii

Locul Sfânt

Capitolul 8—Creșterea în Hristos

Capitolul 9—Viața și faptele noastre

Capitolul 10—Cunoașterea de Dumnezeu

Capitolul 11—Înaltul privilegiu al rugăciunii

Capitolul 12—Ce să facem cu îndoiala

Locul Preasfânt

Capitolul 13—Bucuria în Domnul

ÎN AFARA CURȚII

În afara curții se află oamenii care sunt pierduți. Duhul Sfânt lucrează constant la inimile lor. Pentru ca un păcătos să se poată apropia de ușă, el trebuie să accepte în inima sa trei adevăruri importante:

1. El este un păcătos.
2. El nu are o soluție la problema sa.
3. Numai Dumnezeu are soluția.

Ioan 16:8

Și când va veni El [Mângâietorul], va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.

Întrebare de cercetare a inimii: Când a fost ultima dată când ai fost atât de convins de păcat, încât ai simțit că singura consecință dreaptă pentru tine era moartea veșnică - ștergerea completă din existență?

Rugăciune în afara curții

Înalță o rugăciune simplă către Dumnezeu pentru aceste trei lucruri în viața ta:

1. Să înțelegi că ești un păcătos.
2. Să înțelegi că nu poți face nimic pentru a rezolva problema păcatului în viața ta.
3. Să înțelegi că ai nevoie de Hristos.

UȘA

Ioan 10:9

Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși și va găsi pășune.

Mulți oameni acceptă adevărul că sunt păcătoși și că au nevoie de Hristos pentru mântuire. Ei intră pe ușă. Cu toate acestea, mulți rămân între ușă și altar întreaga lor viață. Ei nu au niciodată o întâlnire personală cu Hristos la cruce. Ei acceptă că Hristos a murit pentru lume, dar nu înțeleg niciodată acest lucru într-un mod personal și, prin urmare, nu experimentează o adevărată convertire a inimii.

Din păcate, acesta este cazul multor membri și administratori ai bisericii, chiar pastori și lideri. Acești oameni nu sunt ipocriți; ei sunt sinceri în dorința lor de a-L urma pe Dumnezeu. Ei se bucură de lumina care vine de la alții care sunt mai departe pe drum, dar niciodată nu înaintează ei înșiși cu adevărat.

Ceea ce mulți oameni din bisericile noastre au nevoie astăzi este o înțelegere profundă și personală a ceea ce a făcut Hristos pentru ei la cruce.

ALTARUL DE JERTFĂ

Leviticul 4:27-29

27 Dacă cineva din poporul de rând a păcătuit fără voie, făcând împotriva uneia din poruncile Domnului lucruri care nu trebuie făcute și s-a făcut astfel vinovat

28 și ajunge să descopere păcatul pe care l-a făcut, să aducă jertfă o iadă fără cusur pentru păcatul pe care l-a făcut.

29 Să-și pună mâna pe capul jertfei de ispășire și s-o junghie în locul unde se junghie arderile-de-tot.

În Israelul din vechime, când Duhul Sfânt convingea un păcătos de păcatul său, acesta aducea un miel sau un ied la altar. Pe altar se afla focul, simbol al pedepsei finale pentru vinovăție. În fața altarului stăteau două ființe: una vinovată și una nevinovată. Dreptatea cerea ca cel vinovat să moară în flăcări, iar cel nevinovat să trăiască.

Păcătosul își punea mâinile pe capul animalului nevinovat și își mărturisea păcatul. În acest fel, printr-un simplu act de mărturisire și credință, vina păcătosului era TRANSFERATĂ animalului, iar nevinovăția animalului era transferată păcătosului.

Acum, două ființe se aflau în fața altarului: un om nevinovat și un animal vinovat. Ființa vinovată urma să fie ucisă de către om și să fie mistuită de focul de pe altar.

La fel ca mielul de pe altar, Isus a luat locul nostru și a murit pentru noi.

Ioan 1:29

[...] Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!

Isaia 53:4-7,11-12

4 Totuși El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

5 Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El și, prin rănilor Lui, suntem tămăduiți.

6 [...] Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.

7 Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

11 [...] Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune [îndreptăți] pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.

12 [...] pentru că S-a dat pe Sine Însuși la moarte și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.

Hristos, Lumina lumii, p. 25

Hristos a fost tratat așa cum meritam noi, pentru ca noi să putem fi tratați așa cum merita El. El a fost condamnat pentru păcatele noastre, la care El n-a contribuit cu nimic, pentru ca

noi să putem fi îndreptățiți prin neprihănirea Lui, la care noi n-am contribuit cu nimic. El a suferit moartea care era a noastră, ca noi să putem primi viața care era a Lui. “Prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”

Atunci când ne mărturisim păcatele, ele sunt transferate asupra lui Hristos. Acest lucru se întâmplă prin mărturisire și credință simplă. Hristos ne atribuie propria Sa neprihănire, în care noi nu am avut nicio parte. Noi nu putem adăuga nimic la această neprihănire. „Toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită” (Isaia 64:6).

Hristos, Mielul, ia locul nostru în virtutea sacrificiului Său pe cruce, în timp ce noi suntem ca „un tăciune scos din foc” (Zah. 3:2). Apoi devenim colaboratori cu Hristos pentru a-i salva pe alții din focul judecății (Iuda 23).

1 Ioan 1:9

Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.

Efesenii 2:8-9

8 Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu.

9 Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

Ioan 3:16

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

***The Youth's Instructor*, 30 august, 1894**

Credința este un lucru foarte simplu; este încredere în Dumnezeu.

***Signs of the Times*, 9 septembrie, 1889**

Ce este credința? Este pur și simplu să-L credem pe Dumnezeu pe cuvânt; este să credem că Dumnezeu va face exact ce a promis.

Un simbol straniu**Ioan 3:14**

Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului,

Șarpele este adesea folosit în Biblie pentru a-L reprezenta pe Satana (Gen. 3:15; Apoc. 12:9; 20:2). Este foarte straniu faptul că, într-un anumit context, Biblia folosește acest simbol pentru a-L reprezenta pe Hristos. De ce tocmai șarpele?

2 Corinteni 5:21

Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, **El L-a făcut păcat pentru noi**, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

Acesta nu este un limbaj metaforic. Hristos a fost cu adevărat făcut păcat în locul nostru. La cruce, El a luat păcatele noastre asupra Sa.

David comisese adulter, furt și crimă. Când și-a mărturisit păcatul, Hristos a luat toate acele păcate, și le-a luat asupra Sa. El nu le-a apucat cu două degete, ca și cum nu ar fi vrut să fie contaminat, și nu le-a prezentat în fața Tatălui spunând: „Iată păcatele lui David”, ci El a *devenit* păcat și a plătit plata păcatului la cruce.

Fiecare păcat aduce durere în inima lui Dumnezeu.

Educație, p. 263

Crucea este o descoperire pentru simțurile noastre tocite a suferinței pe care păcatul, chiar de la nașterea lui, a adus-o în inima lui Dumnezeu. Orice îndepărtare de la ceea ce este drept, fiecare faptă de cruzime, fiecare eșec al omului de a atinge idealul Său Îi provoacă durere.

Să înălțăm crucea în fața oamenilor. Vederea crucii va aduce pocăință, mărturisire și credință în Hristos ca înlocuitor al lor.

Ioan 12:32

Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.

Rugăciune la altar

- Cere ca Duhul Sfânt să te convingă de păcat.
- Petrece câteva minute în tăcere înaintea lui Dumnezeu și permite-I să-ți vorbească în gând (Ps. 46:10).
- Mărturisește păcatele în mod specific. Păcatele private ar trebui să fie mărturisite în mod privat lui Dumnezeu, iar păcatele care sunt publice ar trebui mărturisite în public.
- Cere-i lui Dumnezeu să te ierte prin meritele sângelui lui Hristos.
- Crede că Dumnezeu a ascultat rugăciunea ta.
- Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru iertarea Sa.

Adeseori, Dumnezeu nu ne dezvăluie toate păcatele dintr-o dată, sau într-o singură ocazie. Pe măsură ce creștem în umblarea noastră cu Dumnezeu, înțelegerea noastră despre jertfa lui Hristos se va lărgi. De asemenea, percepția noastră asupra gravității păcatului se va adânci, iar pocăința noastră va deveni tot mai profundă.

Duhul Sfânt are prilejul de a ne convinge de păcat atunci când ne expunem Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă ne luăm timp zilnic să

studiem cerințele Sale, vom putea afla lucrurile de care ne facem vinovați.

Pe măsură ce mintea noastră este limpezită, Dumnezeu ne va descoperi păcate care sunt mai adânc înrădăcinate în inimă—păcate care sunt complexe și subtile, precum mândria și egoismul.

Pentru studiu suplimentar:

- Experiența de convertire a lui Martin Luther (*Tragedia veacurilor*, cap. 7)
- Experiența de convertire a lui John Wesley (*Tragedia veacurilor*, cap. 14)
- Experiența de convertire a Ellenei White (*Schițe din viața mea*, cap. 2 „Convertirea”; *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, „Convertirea mea”, „Sentimente de disperare”)

ROADELE LA ALTARUL DE JERTFĂ

Există anumite caracteristici care pot fi recunoscute la toți cei care L-au întâlnit personal pe Hristos la cruce.

1. Sensibilitate față de păcat

Dacă ai păcătuț într-o zi, iar seara te pleci pe genunchi și mărturisești acel păcat, a doua zi îți va fi mai greu să-ți calci pe conștiință și să comiți din nou același păcat, știind că trebuie să mergi din nou să-ți mărturisești păcatul.

2. Recunoștință

Un păcătos iertat va simți recunoștință față de Dumnezeu pentru harul Său nemeritat. (Luca 17:12-19)

3. Dragoste pentru Dumnezeu

Dragostea va izvorî în inima unui om care a văzut și a înțeles marea dragoste a lui Dumnezeu pentru el. (1 Ioan 4:19)

Luca 7:36-50

Maria Magdalena: Sensibilitate față de păcat – Recunoștință
– Dragoste pentru Dumnezeu

Simon: Lipsă de sensibilitate față de păcat – Lipsă de
recunoștință – Lipsă de dragoste pentru Dumnezeu

Sensibilitate

Recunoștință

Dragoste

4. Pace

Romani 5:1

Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.

Atunci când renunțăm la mândrie, pacea lui Dumnezeu inundă inima. Mândria aduce trudă și oboseală constantă. Există trudă atunci când căutăm să fim neprihăniți prin propriile noastre puteri, prin meritul nostru. Dar atunci când acceptăm neprihănirea desăvârșită a lui Hristos, avem pace.

5. Umilință (biruință asupra mândriei)

Matei 11:28-29

28 Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.

29 Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

6. Lipsă de judecată față de alții

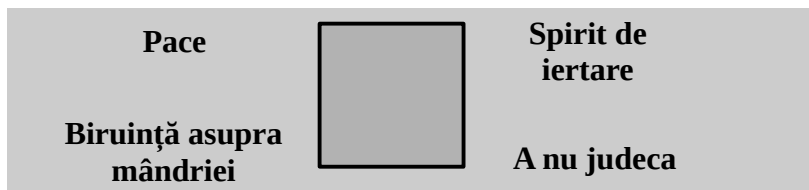
- Romani 14:10-13; Matei 7:1-5.
- Atunci când judecăm o persoană, ne așezăm într-o poziție în care nu o putem ajuta.
- Noi ar trebui să fim sensibili față de păcătos.
- Satana este pâ râșul fraților. (Ap. 12:10)
- Nu ne judecăm nici pe noi înșine. (1 Cor. 4:3-4; 1 Ioan 3:19-20)

1 Corinteni 4:3-4

Eu însumi nu mă mai judec pe mine [...] Cel ce mă judecă este Domnul.

7. Spirit iertător

- Isus înlătură orice limită pentru iertare (Mat. 18:21-22).
- Iertăm pe deplin și complet, fără a purta ranchiună.
- Ne iertăm și pe noi înșine.

8. Dăruire de sine

- Cea mai mare plăcere va fi să cheltuim și să fim cheltuiți.

2 Corinteni 12:15

Și eu voi cheltui prea bucuros din ale mele și mă voi cheltui în totul și pe mine însumi pentru sufletele voastre. [...]

9. Capacitate crescută de a îndura suferința

- Noi nu căutăm suferința, dar recunoaștem valoarea ei.
- Suferința ne oferă experiență și unelte pentru a-i ajuta pe alții.

1 Petru 4:12-13

12 Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi,

13 dimpotrivă, bucurați-vă întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei Lui.

10. Stăpânire de sine

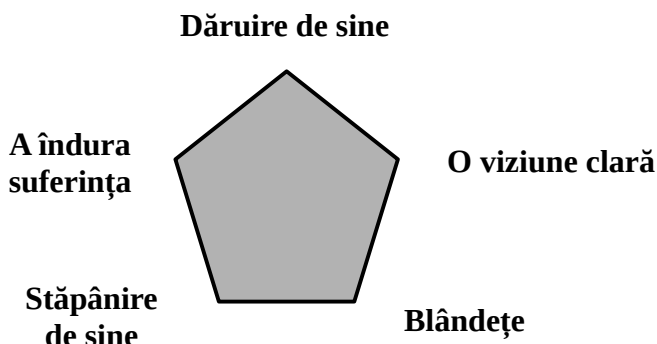
- Isus a exercitat stăpânirea de sine când era pe cruce (Mat. 27:34).
- Atunci când suntem tentați să dăm frâu liber mâniei sau oricărui impuls păcătos, ne amintim că Hristos s-a stăpânit pe sine la cruce, iar acest gând ne dă putere să ne stăpânim.

11. Blândețe

- Matei 11:29
- Blândețea este stăpânirea de sine și pacea combinate.

12. O viziune mai clară a planului de mântuire

- Saul din Tars (Fapte 9:1-22)

Calea către Hristos, pp. 57, 59

Cineva poate că nu va ști să ne spună exact timpul, locul sau să redea întregul șir al împrejurărilor din procesul convertirii sale; dar faptul acesta nu dovedește că el este nepocăit.

Domnul Hristos spunea lui Nicodim: “Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul”. (Ioan 3, 8.) Asemenea vântului care este invizibil, dar ale cărui efecte sunt văzute și simțite în mod neîndoios, tot așa este și cu

Duhul lui Dumnezeu în lucrarea Lui asupra inimii omului. Puterea aceasta regeneratoare, pe care nici un ochi omenesc nu o poate vedea, dă naștere unei vieți noi în suflet și creează un om nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. În timp ce lucrarea Duhului este tăcută și imperceptibilă, efectele ei sunt vizibile. Dacă inima a fost reînnoită prin Duhul lui Dumnezeu, viața va da mărturie despre acest fapt. [...]

Împlinirea datoriei devine o desfătare și sacrificiul, o plăcere. Calea care înainte se părea învăluită în întuneric ajunge acum luminată de razele strălucitoare ale Soarelui neprihănirii.

Rugăciune pentru roadele de la altar

1. Sensibilitate față de păcat
2. Recunoștință
3. Dragoste pentru Dumnezeu
4. Pace
5. Umilință
6. A nu judeca pe alții
7. Spirit iertător
8. Dăruire de sine
9. Capacitatea de a îndura suferința
10. Stăpânire de sine
11. Blândețe
12. O viziune clară a planului de mântuire

LIGHEANUL

Galateni 2:20

Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.

Atunci când Îl întâlnim pe Hristos la cruce, următorul pas natural va fi o predare completă a noastră față de El. Acest lucru este simbolizat de botez. Murim față de sine - ne predăm voința - și îi cerem lui Dumnezeu s-o transforme.

- Romani 6:3-6
- Gal. 3:26-27
- Col. 3:3
- 2 Corinteni 5:17
- Luca 9:23 (predare zilnică)

În viața nouă, cea mai mare plăcere a noastră va fi să facem voia lui Dumnezeu (Psalmul 40:7-8). Duhul Sfânt scrie legea lui Dumnezeu în inimile noastre.

- Psalmul 40:7-8
- Ezechiel 36:26-27; Ieremia 31:33
- Degetul lui Dumnezeu a scris legea pe piatră (Ex. 31:19).
- Duhul Sfânt scrie legea în inimile noastre (compară Matei 12:28 cu Luca 11:20).

Predarea este un pas crucial. Dacă acest lucru nu este făcut, experiența noastră anterioară cu Isus nu ne va fi de folos. Tânărul

bogat este un exemplu care a eșuat la acest pas (Marcu 10:17-22).

Poate că Dumnezeu ne cere să renunțăm la un lucru mic, care poate fi un idol pentru noi. Uneori, El ne cere să renunțăm la anumite lucruri care nu sunt rele în sine, dar care tind să ne îndepărteze afecțiunea de la Dumnezeu.

În relația părinte-copil, nu de puține ori voința copilului intră în conflict cu voința părintelui. Acesta este și cazul în relația noastră cu Dumnezeu. Voința noastră se ciocnește adesea de voința Lui. Predarea este dureroasă, dar odată ce ne predăm complet, nu mai există conflict și avem pace.

Mărturii, vol. 1, p. 133.2

Este ușor să trăim... după ce am murit.

Predarea voinței este esențială pentru a birui păcatul și dependențele. La început, predarea este foarte dureroasă. Cu toate acestea, Hristos vrea și poate să ia voința noastră și s-o schimbe, astfel încât dorințele lui Dumnezeu să devină ale noastre.

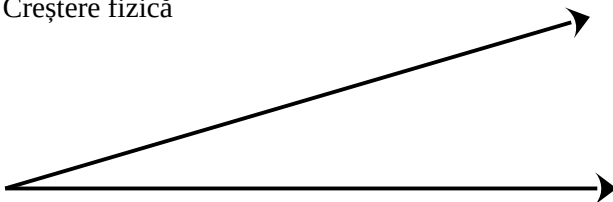
Parabolele Domnului Hristos, p. 159

... nimeni nu se poate goli pe sine de eul său. Noi nu putem decât să fim de acord ca Domnul Hristos să facă această lucrare. Atunci, limbajul nostru va fi: Doamne, ia-mi inima; căci eu nu ți-o pot da. Ea este proprietatea Ta. Păstrez-o Tu

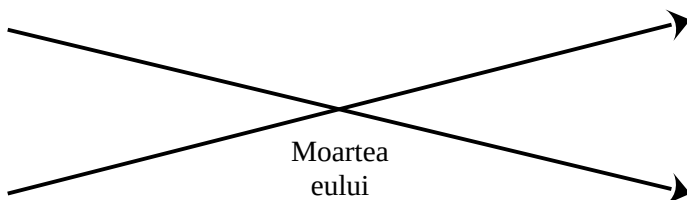
curată, căci eu n-o pot păstra pentru Tine. Mântuiește-mă în ciuda mea însumi, în ciuda eului meu slab și neasemenea lui Hristos. Modelează-mă, șlefuește-mă, înalță-mă într-o atmosferă curată și sfântă, în care curentul cel bogat al dragostei Tale să poată curge din sufletul meu.

Această lepădare de sine nu trebuie făcută numai la începutul vieții de creștin, ci ea trebuie reînnoită la fiecare pas făcut spre cer.

Creștere fizică

Creștere spirituală

Rugăciune la lighean

Predă-ți viața lui Dumnezeu—păcate, dependențe, îngrijorări, planuri de viitor, carieră, aspirații personale, dorințele inimii. Cere-I lui Dumnezeu să-ți descopere lucrurile pe care nu I le-ai predat încă pe deplin.

♪ ♪ **Doamne, ia Tu viața mea** ♪ ♪

Doamne, ia Tu viața mea,
Imn de slavă pune-n ea!
Fă din ea un templu sfânt,
//O luminează pe pământ!//

Doamne, ia-mi Tu inima,
Sfânt altar să-Ți faci din ea!
Doamne, ia Tu vocea mea,
//Glas de rugă fă din ea!//

Doamne, ia voința mea,
Domn să fii Tu peste ea!
Ia acum ființa mea,
//Adu cerul Tău în ea!//

Doamne, ia Tu mâna mea,
Către culmi să pot urca...
O, ascultă ruga mea,
//Du-mă-n veșnicia Ta!//

ROADELE PREDĂRII

1. Putere în Hristos (Galateni 2:20)
2. Libertate (Psalmul 107; Leviticul 14:4-7) – eliberarea de dependențe sau de orice obicei care ne înrobește

Leviticul 14:4-7

4 Preotul să poruncească să se ia, pentru cel ce trebuie curățit, două păsări vii și curate, lemn de cedru, cârmâz și isop.

5 Preotul să poruncească să se junghie una din aceste păsări într-un vas de pământ, în apă curgătoare.

6 Să ia pasărea cea vie, lemnul de cedru, cârmâzul și isopul și să le înmoaie, împreună cu pasărea cea vie, în sângele păsării înjunghiate în apa curgătoare.

7 Să stropească de șapte ori pe cel ce trebuie curățit de lepră. Apoi să-l declare curat și să dea drumul păsării celei vii pe câmp.

3. Viață din belșug

Ioan 10:10

Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.

Rugăciune la lighean

1. Putere în Hristos
2. Libertate
3. Viață din belșug

LOCUL SFÂNT

1. O experiență vie cu Cuvântul lui Dumnezeu (Masa pâinilor)

• Matei 4:4	Puterea Cuvântului lui
• 1 Petru 1:23-25	Dumnezeu:
• Ioan 5:39	• Geneza 1:3,11-12
• Ioan 6:48,51,63	• Isaia 55:10-11
• Ioan 15:3,7	• Tit 1:2
• Psalmii 19:7-14	• Romani 4:17-22
• Exodul 16:16-18,21
(hrană zilnică)	• Ioan 15:7

Parabolele Domnului Hristos, p. 147.3

Dumnezeu Se află înapoia fiecărei făgăduințe pe care a făcut-o. Cu Biblia în mână spuneți: “Am făcut cum mi-ai spus. Prezint făgăduința Ta care spune: ‘Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide!’”

2. O viață plină de Duhul Sfânt (Sfeșnicul)

- Primim Duhul Sfânt prin Cuvânt. (Deut. 32:2; Zah. 4:1-6; vezi *Tragedia veacurilor*, p. 267.1)
- El luminează Cuvântul și ne descoperă adevărul. (Ioan 16:13; Ex. 25:37 – forma lămpilor trebuia să reflecte lumina pe masa pâinilor)
- Inspiră rugăciunile noastre, mijlocește pentru noi. (Rom. 8:26; Iuda 20; Ef. 6:18)
- Transformă caracterul nostru – roada Duhului (Gal. 5:22-25)
- Ne pregătește pentru slujire – darurile Duhului (1 Cor. 12:4-11,28)
- Ne face lumini în lume. (Fapte 1:8; Fapte 2)

3. Sfințire

- 1 Tesaloniceni 4:3
- Ioan 17:17
- *Faptele apostolilor*, cap. 55 “Schimbat prin har”

Procesul sfințirii ne dă biruință acolo unde Adam și Eva au eșuat (Gen. 3:1-13):

- 1) Vom avea încredere deplină și fără rezerve în Dumnezeu, în dragostea, înțelepciunea și puterea Sa.
- 2) Vom păstra distanță față de păcat.
- 3) Vom folosi simțurile noastre într-un mod înțelept, fiindcă ele sunt „căile de acces către suflet”.
- 4) Vom fi „un ajutor potrivit” pentru partenerul de viață (Gen. 2:18)
- 5) Ne vom asuma responsabilitățile și îndatoririle vieții, precum și consecințele propriilor acțiuni.

Roagă-te pentru:

1. O experiență vie cu Cuvântul lui Dumnezeu.
2. Prezența Duhului Sfânt în viața ta.
3. Sfințire (încredere, distanță față de păcat, folosirea înțeleaptă a simțurilor, a deveni un partener potrivit, responsabilitate)

4. Conștiența prezenței îngerilor în viața noastră (îngerii brodați pe perdea)

- 2 Împărați 6:13-17
- Psalmii 34:7
- Daniel 9:20-23; 10:12
- Evrei 13:2

5. Rugăciunea de mijlocire (Altarul tămâierii)

Noi nu suntem pregătiți să mijlocim în rugăciune dacă nu am trecut mai întâi pe la cruce și pe la lighean:

- Psalmii 66:18
- Isaia 1:15
- Isaia 59:2
- Iacov 4:3

Tămâia:

- Luca 1:10-11
- Apocalipsa 8:3-4 (tămâie amestecată cu rugăciunile sfinților, vezi Ev. 9:12)
- Psalmii 141:2

Patriarhi și profeți, p. 353.2

Tămâia care se înălța cu rugăciunile lui Israel reprezintă meritele și mijlocirea Domnului Hristos, perfecta Lui neprihănire, care, prin credință, îi este atribuită poporului Său, singura care face ca închinarea ființelor păcătoase să fie primită înaintea lui Dumnezeu.

ABC-ul rugăciunii de mijlocire

Ask – Cere

Înțelege puterea Cuvântului lui Dumnezeu (Matei 8:5-10,13; Is. 55:10-11; Rom. 4:17-22).

Cere împlinirea făgăduințelor specifice, cu Biblia în mână
(*Parabolele Domnului Hristos*, p. 147.2)

Believe – Crede

Marcu 11:24

1 Ioan 5:14-15

Claim – Revendică promisiunile, prin a mulțumi și a rosti cuvinte de credință

2 Cor. 4:13

Marcu 11:24

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, p. 133

Fiecare făgăduință din Cuvântul lui Dumnezeu ne oferă un subiect de rugăciune, prezentând garanția lui Iehova ca asigurare pentru noi. Este privilegiul nostru să-I cerem, prin Isus, orice binecuvântare de care avem nevoie. Putem să-I spunem Domnului, cu simplitatea unui copil, chiar lucrul de care avem nevoie. Putem să-I aducem la cunoștință toate nevoile noastre vremelnice, cerându-I atât pâine și îmbrăcăminte, cât și pâinea vieții și haina neprihănirii lui Hristos. Tatăl tău ceresc știe că ai nevoie de toate lucrurile acestea și ești invitat să I le ceri. În numele Domnului Isus, poate fi primit orice dar bun. Dumnezeu va onora acest Nume și va împlini trebuințele tale din bogățiile dărnicii Sale.

Dar să nu uiți că, dacă vii înaintea lui Dumnezeu ca înaintea unui Tată, recunoști că ești un fiu al Său. Nu trebuie numai să te încrezi în bunătatea Sa, dar și să te supui voinței Sale în toate, știind că iubirea Sa este neschimbătoare. Tu trebuie să te consacrîi lucrării Sale. Isus a dat făgăduința: “Cereți și veți căpăta” (Ioan 16, 24) numai acelor pe care El i-a îndemnat să caute mai întâi Împărăția cerurilor și neprihănirea Lui.

Darurile Aceluia care are toată puterea în cer și pe pământ sunt puse la îndemâna copiilor lui Dumnezeu. Daruri atât de prețioase, deoarece ne vin prin jertfa nespuns de mare a sângelui Mântuitorului; daruri care vor satisface dorul cel mai profund al inimii omenești; daruri care dănuiesc veșnic — vor fi primite și gustate cu bucurie de toți aceia care vin la

Dumnezeu ca niște copilași. Însușește-ți făgăduințele lui Dumnezeu, pune-le înaintea Lui ca fiind propriul Său cuvânt și atunci vei avea o bucurie deplină.

Există anumite lucruri pe care nu le vom primi niciodată dacă nu le cerem:

Tragedia veacurilor, p. 525.2

Este o parte din planul lui Dumnezeu să ne dea, ca răspuns la rugăciunea credinței, ceea ce nu ne-ar da dacă n-am cere în felul acesta.

Rugăciune de mijlocire

- Roagă-te ca Duhul Sfânt să-ți descopere pentru ce și pentru cine să te rogi.
- Roagă-te pentru alții și pentru tine, pentru binecuvântări vremelnice și spirituale.
- Roagă-te pentru vindecare.
- Roagă-te pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu.
- Adu înaintea lui Dumnezeu toate dorințele tale. Cere împlinirea făgăduințelor Lui.
- Crede că El ți-a răspuns și mulțumește-I.

SFÂNTA SFINTELOR

1. O înțelegere mai profundă a timpului în care trăim

Slujirea preotească a Domnului Hristos:

- Ziua de Ispășire a început în 1844 (Daniel 8:14; *Scrieri timpurii*, p. 54.3 – 56.1)
- Ceea ce face Domnul Hristos în sanctuarul din cer este ceea ce făcea Marele Preot în Ziua Ispășirii din vechime. Hristos este atât Miel, cât și Mare Preot (Lev. 16:2-5,7-10).
- Domnul Hristos a intrat prin perdeaua dinăuntru cu sângele Său (Lev. 16:15-17).
- Judecata a început în 1844; cărțile sunt cercetate (Daniel 7:9-10,13-14).

Cărțile din cer:

1. Cartea vieții, care conține numele celor care vor fi mântuiți (Exodul 32:33; Daniel 12:1; Filipeni 4:3; Ap. 3:5; 13:8; 20:12,15; 21:27).
2. Cartea de aducere aminte (Maleahi 3:16-17; Neemia 13:14; Psalmii 56:8; *Tragedia veacurilor*, p. 481)
3. Raportul păcatelor (*Mărturii*, vol. 1, p. 542.2; *Schițe din viața mea*, pp. 241-242; *Tragedia veacurilor*, pp. 481-482)

Lucrarea poporului în timpul judecății (Lev. 23:23-32)

- Aveau o adunare sfântă și își cercetau inimile.
- Își smereau sufletele prin post și rugăciune.
- Țineau Sabatul.
- Nu făceau nicio lucrare.
- Prin credință, îl urmau pe Marele Preot în Sfânta Sfințelor.

Aceeași lucrare trebuie s-o facem și noi astăzi:

- Unitatea în biserică este o condiție pentru revărsarea ploii târzii (Ioel 2:15-17,28,32; Fapte 2:1-4).
- Postul reprezintă adevărata reformă a sănătății și lucrarea medicală misionară, ca o pregătire necesară pentru pregătirea unui popor care va sta în picioare în ziua Domnului (Isaia 58:1-11).
- Revărsarea ploii târzii va aduce o înțelegere mai profundă a importanței Sabatului (Isaia 58:12-14; *Solii alese*, vol. 3, p. 388).
- Noi nu trebuie să ne angajăm în nicio lucrare care să ne absoarbă atenția de la lucrarea noastră ca adventiști de ziua a șaptea (*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 19)

Mărturii pentru comunitate, vol. 9, p. 19.1

Într-un anumit sens, adventiștii de ziua a șaptea au fost trimiși în lume ca veghetori și purtători de lumină. Lor le-a fost încredințată ultima avertizare pentru o lume care piere. Asupra lor strălucește lumina minunată din Cuvântul lui Dumnezeu. Lor li s-a dat de îndeplinit o lucrare de cea mai mare importanță — proclamarea primei, a celei de-a doua și a celei de-a treia solii îngerești. Nu există nicio altă lucrare de o asemenea importanță. Ei nu trebuie să îngăduie ca altceva să le absoarbă atenția.

- Prin credință, noi trebuie să-L urmărim pe Domnul Hristos în Sfânta Sfintelor (*Scrieri timpurii*, pp. 54-56). Există pericolul de a renunța la adevărurile care ne disting ca adventiști de ziua a șaptea:

***The Day Star*, 14, martie 1846**

Am văzut unul după altul părăsind compania celor care se rugau lui Isus în Sfânta Sfintelor, mergând și alăturându-se celor din fața tronului [în Sfânta] și de îndată au primit influența nesfântă a lui Satana.*

2. Legea lui Dumnezeu scrisă în inima noastră (Tabla cu Cele 10 Porunci în chivot)

- Isus vrea să-Și curețe poporul pe deplin (Mal. 3:1-4).
- Curățirea inimii pregătește poporul lui Dumnezeu pentru revărsarea ploii târzii (Osea 10:12; 6:3).
- Duhul Sfânt scrie legea lui Dumnezeu în inima noastră (Ier. 31:33; Ez. 36:26-27).
- În chivot se afla și un vas cu mana (Ex. 16:33-34). Aceasta reprezintă adevărata lucrare medicală misionară, care este în strânsă legătură cu dezvoltarea caracterului (Isaia 58).

* Restul viziunii se găsește în *Scrieri Timpurii*, capitolul „Sfârșitul celor 2300 de zile”, pp. 54-56. Declarația de mai sus nu a fost inclusă în cartea *Scrieri Timpurii*, dar apare în scrisoarea originală, publicată în revista milerită *The Day Star*.

Parabolele Domnului Hristos, p. 69.1

Domnul Hristos aşteaptă cu mult dor să Se manifeste în Biserica Sa. Când caracterul Domnului Hristos va fi în mod desăvârşit reprodus în poporul Său, atunci El va veni să-i ia la Sine ca fiind ai Săi.

Parabolele Domnului Hristos, p. 415

Întunericul necunoaşterii lui Dumnezeu a cuprins lumea. Oamenii pierd cunoştinţa despre caracterul Său. El a fost înţeles greşit şi interpretat în mod greşit. În acest timp trebuie vestită o solie de la Dumnezeu, o solie iluminatoare în influenţa ei şi mântuitoare prin puterea ei. Caracterul Său trebuie să fie făcut cunoscut. În întunericul acestei lumi trebuie să strălucească lumina slavei Sale, lumina bunăătăţii, a milei şi a adevărului Său. [...]

Aceia care aşteaptă venirea Mirelui trebuie să spună poporului: “Iată Dumnezeul vostru”. Ultimele raze ale luminii harului, ultima solie de har care trebuie să fie vestită lumii, este o descoperire a caracterului iubirii Sale. Copiii lui Dumnezeu trebuie să dea pe faţă slava Sa. În propria lor viaţă şi în propriul lor caracter, ei trebuie să descopere ceea ce a făcut Dumnezeu pentru ei.

Roagă-te pentru:

1. O realizare mai profundă a timpului în care trăim—Ziua Ispășirii.
2. O înțelegere clară a slujirii lui Hristos în sanctuarul ceresc.
3. O înțelegere clară a lucrării pe care biserica lui Dumnezeu trebuie s-o facă în aceste timpuri.
4. Legea lui Dumnezeu scrisă în inima noastră.
5. O reflectare desăvârșită a caracterului lui Hristos, pentru a putea vesti caracterul lui Dumnezeu lumii.

BLADE Ministries
Raquel Vasilache
raquevas@yahoo.es
www.bladeministries.com
+40 746 097 403